

EU-fordeling af flygtninge total fiasko

Anders Vistisen efter forhør af danske
ministre i Europa-Parlamentet:

Storhedsvanvid!

Jørn Dohrmann:

Dansk landbrug udsat for urimelig konkurrence

Grænsekontrol er vejen frem

Hovsa, den virker minsandten! Selv regeringen mente, at grænsekontrollen ville medføre flere asylansøgere, da den blev indført den 4. januar. Men sådan er det ikke gået. Siden den 6. januar har der ikke været en dag, hvor mere end 100 personer har søgt asyl. I december var tallet ca. 168 personer om dagen.

Hertil kommer, at politiet har fanget både menneskesmuglere samt udviste, der har forsøgt at snige sig tilbage til Danmark. Det er dermed tydeligt, at kontrollen har en effekt, og så taler vi endda kun om en stikprøvekontrol, der udføres af omkring 200 udstationerede politibetjente.

Man kan let forestille sig, at der ville komme endnu færre, hvis regeringen gik et skridt videre og indførte et transportøransvar. Det har svenskerne gjort. Ved grænsen mellem Danmark og Sverige bliver de rejsendes identitet tjekket to gange – første gang på den danske side, og siden i Sverige. Det har ned-

bragt antallet af asylansøgere til Sverige til en brøkdel af de tidligere tal.

Grænsekontrol er kommet på mode. EU's ledere er skræmt fra vid og sans. Således løftede den græske EU-Kommissær for Migration, Dimitris Avramopoulos pegefingeren over for Danmark og understregede, at han "forventer", at Danmark ophæver grænsekontrollen den 3. februar. Den frie bevægelighed er nemlig vigtigere end noget andet.

Men er det noget under, at en græsk EU-Kommissær har en interesse i åbne grænser? Som græker burde han feje for egen dør først. Reelt har Grækenland intet gjort for at beskytte EU's ydergrænse mod Tyrkiet, og hvis Schengen-samarbejdet skulle give mening, burde man for længst have smidt Grækenland ud af samarbejdet.

Men nu har Makedonien lukket grænsen til Grækenland, således at den populære "Balkan-rute" er blevet sværere at benytte for

flygtninge. Lynhurtigt har svenskernes grænselukning dermed igangsat en dominoeffekt, som har bredt sig helt ned til grænsen til Grækenland.

Og hvad blev der i øvrigt af Tyrkiets kontrol? Tyrkerne er blevet lovet 22 milliarder kroner fra EU. Dem får de, hvis de begynder at gøre noget ved problemet med de mange flygtninge. Men Tyrkiet vil ikke gøre noget, før pengene ligger på bordet. Så fra den side skal EU ikke regne med nogen hjælp. Desuden kræver Tyrkiet optagelsesforhandlingerne om tyrkisk EU-medlemskab genoptaget, ligesom de vil have fjernet visumkravet til EU for tyrkiske statsborgere.

Der er ingen tvivl om, at den pris er alt for høj. Det er ren afpresning. EU gør klokt i at sige rend og hop til tyrkerne.

Men det betyder også, at EU har ikke fundet nogen løsninger. Fordelingen af flygtninge har været en fiasko – under 300 flygtninge

Anders Vistisen: **STORHEDSVANVIDDET** tr

Af Karsten Lorentzen

Det var helt urimeligt, at to danske ministre skulle forhøres som to uartige skoleelever af Europa-Parlamentet. Især når man husker på, at danskerne så sent som i december sidste år sagde nej til at give EU indflydelse på dansk udlændingepolitik. Det siger Anders Vistisen, som er medlem af Europa-Parlamentets Borgerrettighedsudvalg. Netop her var udenrigsminister Kristian Jensen og integrationsminister Inger Støjberg indkaldt til at redegøre for den såkaldte smykkekelov.

Det blev en seance, som endte i kaos, da et belgisk parlamentsmedlem, den tidligere udenrigsminister Louis Michel, gik i frontalangreb på de to danske ministre med en påstand om, at der ikke havde været lejlighed til at få svar på alle spørgsmål og med en slet skjult kritik af den danske politik. Han råbte og skreg – og var tæt på at blive smidt ud af salen. Kritikken betegner Anders Vistisen som et helt mageløst hykleri.

"Vi må lige huske på, at Louis Michel faktisk er medlem af samme gruppe i Europa-Parlamentet som Venstre og Det Radikale Venstre; nemlig den liberale ALDE-gruppe. Kritikken var med andre ord rettet mod hans egne partifæller. Det kom ikke rigtig frem i medierne. Her var man mere optaget af Louis Michels raserianfald. Men den slags er vi

vant til i Parlamentet. Det er ganske normal opførsel", siger Anders Vistisen og tilføjer, at det som regel kun er EU-skeptiske medlemmer, det får konsekvenser for.

Uberettiget kritik

Det værste er imidlertid, at kritikken af Danmark i den udenlandske presse er helt uberegtiget, og det er jo den, Parlamentet tager bestik af, når den danske udlændingepolitik skal vurderes – godt hjulpet på vej af danske parlamentarikere som Margrete Auken (SF), den radikale Morten Helveg Petersen og den genfødte radikale Jens Rohde. De har naturligvis en interesse i at stille den danske regering i et dårligt lys – men ifølge Anders Vistisen skader de også Danmark.

"Enhver kan sige sig selv, at det er skadeligt at forstærke den negative omtale, som Danmark har fået, og det er ubegribeligt, at folkevalgte politikere ser det som deres ærinde at tale dårligt om Danmark. Se bare Alternativets Uffe Elbæk, som i canadiske medier har sammenlignet den danske politik med nazisternes under Anden Verdenskrig. Det er ikke alene hoveddrystende dumt og historieløst, det er også en nederdrægtighed over for de virkelige ofre for holocaust og deres efterladte", siger Anders Vistisen.

Han mener imidlertid, at kritikken fra Europa-Parlamentet hurtigt vil blive overha-

let af virkeligheden i medlemslandene, hvor enhver er sig selv nærmest og forsøger at beskytte sine grænser og begrænse masseindvandringen fra Mellemøsten og Nordafrika. Desuden er befolkningerne i Europa enige i, at indvandringen er tidens største trussel.

ud af 160.000 er blevet fordelt. Kontrollen ved ydergrænserne finder ikke sted – alle, som kan krydse Middelhavet, har adgang. Dublin-forordningen er sat ud af kraft – Tyskland bærer hovedansvaret og er stadig den største flygtningemagnet i EU. Tilbage er der kun én løsning: Grænsekontrol.

Schengen-samarbejdet og de åbne grænser hvilede på én vigtig forudsætning, som aldrig er blevet opfyldt: At bevogtningen ved EU's ydre grænser skulle være effektiv, og at Dublin-forordningen, som dikterer, at flygtninge skal søge asyl i det første sikre land, de ankommer til, blev respekteret. Ingen af delene viste sig at holde.

Nu holder i EU-landene vejret i spænding og venter på, hvad der sker i Tyskland. I Tyskland er der bred enighed om, at Kansler Merkels kurs er det rene selvmord, ikke kun for Tyskland, men for hele EU. Merkels "invitation" til hundredtusindvis af asylansøgere

hvillede nemlig på en forventning om en hurtig fælleseuropæisk løsning. Men den løsning sagde østeuropæerne klogt nok nej tak til.

Den 13 marts er der landdagsvalg i hele fire tyske delstater, Baden-Württemberg, Hessen, Sachsen-Anhalt og Rheinland-Pfalz. Det EU- og indvandringskritiske parti AfD (Alternative für Deutschland) står til at blive det tredjestørste parti, og dermed vil hidtidige regeringskoalitioner bryde sammen. Desuden står Merkels eget parti, CDU, til en historisk vælgerlusing.

Vil Kansler Merkel overleve som kansler, eller bliver hun fjernet inden den 13. marts? Det er et af de spørgsmål, som mange tyske iagttagere stiller i disse dage. I den tyske befolkning syder og gærer det. Masseovergrebet på unge kvinder i Köln nytårsaften stak hul på en betændt byld, og pludselig blev det umuligt for medieerne og politiet at fejle ind-

vandrenes kriminalitet ind under gulvtæppet.

Nu går der ikke en dag uden nye beretninger om vold og seksuelle overgreb. Tyskerne har fået nok. De føler, at staten har svigtet sit ansvar for borgernes sikkerhed. De frygter, at deres land drukner i kaos og social uro. Kun en resolut tysk kursændring på asylområdet og en effektiv grænsekontrol ved EU's ydre grænser kan bremse opblomstringen af grænsekontrol.

Indtil da er grænsekontrollen den eneste løsning. Hvert medlemsland er overladt til sig selv. I Østeuropa kalder man en spade for en spade. Tjekkiets præsident betegner folkevandringen som en invasion, mens Ungarn har opført et grænsehegn. Den erkendelse vil brede sig som ringe i vandet. Hvis vi vil redde os selv, skal vi sikre vores grænse. •

ives i Europa-Parlamentet

Alles kamp mod alle

"Én ting er, hvad man kan læse i de mange redaktionelle artikler på udenlandske mediers hjemmesider. De er som regel kritiske mod ethvert tiltag, der kan gøre det sværere for flygtninge og migranter at komme

til Europa. Men kigger man længere ned og læser kommentarerne fra læserne, opdager man hurtigt, at de stort set alle er på Danmarks side. De roser de danske tiltag og synes, det er helt i orden, at et lille land som Danmark med et højt niveau for velfærd og tryghed gør alt for at beskytte sig selv".

Anders Vistisen mener, at politikerne – også i Europa-Parlamentet – udmærket er klar over, at de har hovedparten af deres befolkninger mod sig. Det er det, der gør dem desperate og hidsige. De famler i blinde, opfinder nye "tiltag" og "forklaringer" og samarbejder krampagtigt med medieerne for at finde de "gode historier" om flygtninge. Problemet er, at befolkningerne ikke længere tror på det.

Europa-Parlamentet – en osteklokke

Men i Europa-Parlamentet fortsætter politikerne i de store grupper fuldstændig som hidtil. De lader blot som om problemerne ikke eksisterer. Det var høringen af de to danske ministre ifølge Anders Vistisen et godt eksempel på.

"Jeg sad selv i lokalet og kunne se i nogle af de udenlandske parlamentsmedlemmers ansigter, at det åbenbart var første gang, de hørte, at man også i Tyskland, Schweiz og Holland kræver, at flygtninge og migranter selv betaler for deres ophold, hvis de har

"Forhøret" af to danske ministre om en fuldt ud lovlig dansk foranstaltning viser storhedsvanviddet i Europa-Parlamentet. Hvad ligner det, at flygtninge skal stilles bedre i Danmark end kontanthjælpsmodtagere", siger Anders Vistisen.

mulighed for det. Den virkelighed havde de aldrig hørt om. De troede, at Danmark var det første land. Her burde regeringen i højere grad have brugt de øvrige lande som eksempler fra begyndelsen", siger Anders Vistisen.

Han regner ikke med, at hverken Kommissionen eller Parlamentet finder nogen løsninger på flygtningekrisen – den løsning kan kun komme fra de enkelte medlemslande.

"Reelt har EU opgivet at finde løsninger, fordi løsninger vil "gøre ondt". Det vil f.eks. indebære, at Grækenland enten bliver smidt ud af Schengen-samarbejdet, eller at man fra EU's side tager fløjlshandskerne af og effektivt hjælper grækerne med at bevogte deres grænser og sende alle bådflygtninge tilbage til Tyrkiet. Men den løsning tør ingen af de store grupper tale højt om", konkluderer Anders Vistisen. •

Næsten symbolsk for handlingsslammelsen i EU: En arrig tidligere belgisk udenrigsminister, der kritiserer den danske smykkelov – uden selv at have skyggen af en løsning på den alvorligste krise i Europa siden 1945.

Foto: Scampix

Et spøgelse i Tyskland

Af Karsten Lorentzen

”Et spøgelse går gennem Europa”. Sådan indledte kommunismens filosofiske ophav, Karl Marx, ”Det kommunistiske Partis Manifest”. I dag går et nyt spøgelse gennem Tyskland – i hvert fald set med det politisk korrekte Tysklands øjne. Efter fem måneder og mere end 1 million flygtninge har tyskerne fået nok. Partiet AfD (Alternative für Deutschland) står til en jordskredssejr, når der den 13. marts afholdes landdagsvalg i fire delstater. Men også prominente tyske debattører lægger afstand til Kansler Merkels politik.

Det nye ved AfD er, at det i modsætning til tidligere tiders ”højrefløjpartier” i Tyskland ikke ønsker landets tabte områder i Polen og Rusland tilbage, at det ikke er kritisk over for Israel, og at det står fast på demokratiets grund. Det har gjort partiet svært at håndtere for det stive tyske partilandskab af etablerede partier. Men som ethvert nyt parti har også AfD sine ”landsbytosser”.

Merkel i spændetrøje

På et partimøde i Thüringen udtalte den lokale formand for AfD, Björn Höcke at ”Tyskland bliver regeret af idioter, og Mer-

kel skal føres ud af kanslerkontoret i spændetrøje”, mens andre medlemmer på Facebook med slet skjult hentydning til nazitiden drømmer om et ”tusindårigt” Tyskland.

Under en ophedet debat i talkshowet ”Menschen bei Maischberger” på TV-stationen ARD indrømmede partiformanden Frauke Petry, at partiets vedtægter skal ændres, så det bliver lettere at ekskludere medlemmer med racistiske holdninger. Men Tysklands socialdemokratiske parti, SPD, vil have det tyske ”Verfassungsschutz” til at overvåge AfD på linje med andre højreekstreme partier, og flere steder afviser de etablerede partier at deltage i debatter på TV sammen med kandidater fra AfD.

Den tidligere borgmester i Berlin-bydelen Neukölln, Heniz Buschkowsky (SPD) har en noget mere nuanceret holdning. Mens han var borgmester oplevede han det multikulturelle samfund på tæt hold og advarede mod udviklingen i bogen ”Neukölln ist überall”. Han mener, at de etablerede partier ganske enkelt ikke forstår, hvad der sker i Tyskland.

”Folk har en følelse af, at de ikke bliver ærligt informeret, men er underlagt en propagandamaskine. De føler heller ikke, at politikerne for alvor tager sig af problemerne, og det fører til en protest”, siger han i et in-

Filosoffen Peter Sloterdijk har skrevet mange bøger og endda været vært i ZDF's TV-program ”Den filosofiske time”. Men nu advarer han mod Merkels politik og kritiserer medierne for at fejle problemerne med de mange migranter ind under gulvtæppet. Sloterdijk afviser en politisk moral, som i sidste ende tvinger Europas nationer til at begå selvmord.

terview med den tyske radiostation ”Berliner Rundfunk 91,4”. Han understreger, at så længe de andre partier ikke tager udviklingen i Europa til efterretning, vil AfD bare vokse og vokse.

Men kritikken af Tysklands politik kommer fra anerkendte tyske personligheder.

EU's "Mission impossible"

EU's plan om at sprede hundredtusinder af migranter ud over hele Europa og udvise lige så mange er desperat og håbløs.

Af Jannich Kofoed

Den 22. september vred EU's kernelande armene om de andre lande: nu skulle 17 EU-lande 'frivilligt' fordele 160.000 migranter imellem sig. Hvordan er det så gået? Helt elendigt. I skrivende stund er 272 migranter blevet fordelt. I november vinkede Grækenlands regeringschef farvel til 30 migranter af de 900.000, som var trængt ind i hans land, men som nu blev fløjet til Luxembourg. Bagefter klagede flere af passagererne over, at de hellere ville til Tyskland eller Sverige; flere af dem, der blev fløjet til Belgien og Portugal, er allerede stukket af igen. Blandt de heldige var 19 eritreanske mænd, som blev fløjet til Luleå. De 17 EU-lande lovede at stille 4.200 pladser til

rådighed, også Bulgarien, men ingen vil til EU's fattigste land. Slovakiet vil godt tage 200 syrere – men de skal være kristne, siger den socialdemokratiske statsminister Robert Fico. Samme folkelige modstand ser vi i Ungarn, Slovenien, Tjekkiet, Polen, de tre baltiske lande og Rumænien. Frankrig har fået kolde fødder: I september lovede Frankrig at tage imod 20.000, men tilbyder nu kun 900.

Kolde hot-spots

EU vil oprette 11 såkaldte ”hot-spots”, hvor migranterne skal registreres og derfra fordeles til de EU-lande, som er med i omfordelingen. Men kun tre hot-spots er blevet oprettet, og grækerne lader stadig de migranter, som ikke vil lade sig finger-

aftrykke, rejse uantastet videre mod nord. Og hvad skal hot-spots i øvrigt gøre godt for, når migranterne ikke vil bo i Italien, Portugal og Polen men i Danmark, Sverige og Tyskland?

”De får ikke lov at asyl-shoppe!”, lokker EU. Ikke det? Vi ser allerede, at flygtninge i Sverige laver sit-downaktioner i protest, når de er blevet anbragt for langt fra storbyerne. Hvis EU får gang i omfordelingen, kan vi se frem til at se asylansøgere, som nægter at lade sig deportere, skriger og skræler og går i sultestrejke, lanker sig til jernbaneskinner, truer med at tage livet af sig, indtil vi bliver møre og sender dem til et af Europas smørhuller. Og de har domstole i Luxembourg og Strasbourg til at hjælpe sig. Den gigantiske menneskerets-

Dr. Frauke Petry (40), formand for AfD, og partiets gruppeformand i landdagen i delstaten Sachsen. Ligesom Angela Merkel er også Frauke Petry født og opvokset i DDR. Men her ophører ligheden mellem de to. Petry kræver grænsekontrollen genindført, ønsker sprogrkrav for indvandrere og mere tysksproget musik i radioen.

flytter globalt fra by til land, og mindst en milliard mennesker forsøger at undslippe verdens fattige områder". Medierne omtaler han som "løgne-æteren", som aldrig har været

slemmere siden den kolde krig i deres forudindtagede holdninger.

Som forventet er Sloterdijk stødt på hård kritik og ren afvisning. En leder i avisen "Die Welt" skriver, at "Sloterdijk mangler fantasi til at forestille sig, at migrationstragedien kan føre til en ny definition af Tyskland. Det er ærgerligt, fordi de store tænkere enten holder verdensfjerne søndagsprædikere som filosofen Jürgen Habermas eller forædler retorikken ved "stambordet".

Tilbage i virkeligheden venter fire vigtige landdagsvalg i Tyskland. En meningsmåling foretaget af "Sonntagstrend" viser, at 53 procent af tyskerne mener, at AfD som parti skal være repræsenteret i TV-dueller op til valget, mens 34 procent er imod. AfD er i flere meningsmålinger Tysklands tredjestørste med omkring 11 procent af stemmerne. •

Filosoffen Peter Sloterdijk er ligeså kendt for sine liberale synspunkter kendt som for utallige bogudgivelser, og han advarer i magasinet "Cicero" direkte Kansler Merkel med ordene: "Selvdestruktion kan aldrig blive en moralsk pligt". Han forventer, at kansleren ændrer landet flygtningepolitik, fordi nationalstaten er den eneste konstruktion, der "nogenlunde halvvejs" fungerer, mens EU har større chancer for at overleve som en løs sammenslutning af stater end som union. Om flygtningekrisen og de tyske mediers mangel på saglighed i behandlingen af emnet siger han:

Søndagsprædikner og stambordsretorik

"Folkevandringer er det 21. århundredes "mega-tema". To milliarder mennesker

Partiet AfD blev oprindeligt stiftet i 2013 som en modstandsgruppe mod de mange redningspakker for euroen og fik hurtigt navnet "professorpartiet" på grund af partiets mange økonomer. I takt med den stigende indvandring til Tyskland begyndte en del af partiets politikere at kritisere udlændingepolitikken. Ved valget til Europa-Parlamentet fik partiet valgt syv medlemmer. I 2015 sprængtes partigruppen i Europa-Parlamentet, og den tidligere formand Bernd Lucke grundlagde sammen med økonom Hans Olaf Henkel partiet ALFA. AfD har fortsat to medlemmer i Parlamentet, og både AfD og ALFA er medlemmer af ECR-Gruppen. ALFA spås ingen chancer for at overleve som parti.

Håbløst: Med den nuværende hastighed vil EU's forehavende med henholdsvis at fordele og afvise asylansøgere komme til at tage flere hundrede år – samtidig med at nye strømmer ind. Ekspertforudsiger, at omkring en million nye asylansøgere vil komme til Tyskland i 2016.

domstol i Strasbourg er begyndt at ansætte personale i stort tal, for den gør sig klar til en flodbølge af sagsanlæg fra asyl-shoppere, som ikke vil sendes til bestemte EU-lande. For øjeblikket fører 24 asyl-shoppere sag for at undgå at blive sendt til Ungarn. Her gik man og troede, at de bare var glade for at have undsluppet krig og tortur...

Udvisning? Drøm bare videre!

Endnu værre bliver det, hvis EU-landene begynder at tilbagesende de hundredtusinder af afviste asylsøgere og andre, der opholder sig ulovligt i Europa. Nu siger Sveriges regering – for at berolige svenskerne, at den vil udvise 80.000. Norge vil udvise 4.000 afghanere, som er kommet ind over grænsen fra Rusland. Finland vil udvise 20.000 af

Foto: Scampix

de 32.000, som trængte ind i Finland sidste år. Men det er foreløbig bragesnak og billige point, for vi ved nu, at en afvist asylansøger har 60 procent chance for at blive i Europa. I årevis er kun 39 procent af de udvisnings-dømte blevet udvist. I december blev 30 pakistane sendt hjem fra Grækenland, men i Islamabad ville de pakistanske myndigheder ikke lade dem komme af flyet. De havde nemlig spist deres rejsedokumenter, og hvem kunne nu sige, om de var pakistane? Pakistanske "flygtninge" udgør en

af de største migrationsgrupper til Europa. Men nu har Pakistan ophævet aftalen fra 2010 med EU og vil kun tage imod borgere, som er bevisligt kriminelle eller terrorister.

EU kunne vise sin berettigelse i folks øjne ved at forhindre enhver migrant i at sætte sine fødder på kontinentet og smække kassen i over fingrene på de lande, der ikke vil modtage sine egne borgere. Men at forandre EU i den retning er desværre i al overskuelig tid "mission impossible". •

Jørn Dohrmann:

Svært for dansk landbrug at k

Tekst og foto: Karsten Lorentzen

”Når vi tager til Østrig eller Sydtyskland, så er der stadig mange små landbrug. Det kan de håndtere dér, men i Danmark går det den modsatte vej. Her gælder det om at have det så stort som muligt. Det synes jeg er en skam. Jeg kan godt lide, at man kan tage ud til den lokale bondemand og så købe noget lokalt produceret kød, æg eller. Det er nogle af de ting, der bliver presset væk her i landet”.

Ja, Jørn Dohrmann er ikke i tvivl: Der er alt for mange regler, alt for meget bureaukrati, som gør livet surt for den danske landmand, og det skader ikke bare landbruget, men også forbrugerne og andre erhverv.

Europæisk Folkeblad er taget på besøg i det jyske – nærmere bestemt ”Dreenderupgaard” et stenkast fra Vamdrup i Sydjylland. Her bor Jørn Dohrmann med sin kone og to børn. Landbruget driver han sammen med sin bror, der må tage sig af meget i det daglige, når Jørn Dohrmann har travlt med politikken i Bruxelles. Men styrken er, at Dohrmann ser tingene fra to sider: Fra kontoret i Bruxelles og som landmand i Danmark, hvor han deler vilkår med alle andre.

Ivrige danske lovgivere

Jørn Dohrmann mener, at noget er helt skævt, og det skyldes først og fremmest, at danske lovgivere er alt for ivrige efter at implementere reglerne fra Bruxelles. De overbyder, og så ender det med, at danske landmænd får det meget sværere end deres europæiske kolleger.

I Dansk Folkeparti taler man meget om at føre magten tilbage til medlemslandene, men lige præcis når det kommer til landbruget, efterlyser Jørn Dohrmann undtagelsesvis langt mere ensartethed i medlemslandene:

”Vi er nu i gang med at genforhandle hele landbrugsstøtteområdet. Her er det en helt central ting, at vi får en mere lige konkurrence, og jeg vil gerne give et eksempel: Når EU vil reducere ammoniakudledningen i EU, så er Danmark altid det land, der melder høje krav ind og tror, at vi skal gå forrest hver eneste gang på områder, hvor vi allerede er foran. Hvis vi tager ammoniak, så har vi i det sidste mange år reduceret det med omkring 50 procent.

Nu giver man så et tilsagn om, at Danmark igen vil reducere med 24 procent – men vi har allerede taget de lavthængende frugter. I Tyskland kører man stadig med såkaldte bredspredere, hvor gyllen bliver sprøjtet op

Når der ikke er travlt på markerne, og når pligten i Europa-Parlamentet ikke kalder, så elsker Jørn Dohrmann at sætte gamle traktorer, biler og landbrugsmaskiner i stand. Det tætteste, europaparlamentarikerer er på at have en hobby.

i luften. Det afgiver en masse ammoniak og blev forbudt her i landet for 20 år siden. Sådan en bredspreder burde slet ikke være lovlig at anvende i EU. Fordi man ved, at den afgiver en masse ammoniak. På den måde ville man få reduceret meget mere ammoniak i hele EU, hvis alle lande var enige om det. Vi skal have minimumsstandarder eller ”best practice”. Ellers pålægger vi vore egne erhverv en masse omkostninger, som de andre ikke har”, forklarer Jørn Dohrmann.

Magtesløs landbrugskommissær

Men også landbrugsstøtten trænger til et alvorligt eftersyn, fordi det er meget forskelligt, hvilke af støtteordningens to søjler, der bliver taget i anvendelse af medlemslandene. I et land som Frankrig gives der en meget høj direkte støtte til de enkelte bedrifter, uden at man spørger alt for meget om, hvordan landbruget bliver drevet, mens støtten i Danmark gives i søjle to, hvor den gives indirekte til eksempelvis miljøtiltag og teknologi.

”Men det er jo skørt, at man i EU har disse forskellige valgmuligheder, fordi vi konkur-

rerer på verdensmarkedet. Når vi skal sælge korn på verdensmarkedet, så spørger de jo ikke til, om du har fået støtte på den ene eller den anden måde, om du har skullet drive dit landbrug på en bestemt måde. Det er derfor en ulige konkurrence, man har fået skabt med støtten. EU burde stå for, at der er lige konkurrence”, forklarer Jørn Dohrmann, som har haft lejlighed til at drøfte problemet med EU’s landbrugskommissær Phil Hogan.

”Han erklærede faktisk, at han ville forenkle reglerne for landbrugsstøtte, da han blev kommissær på området i 2014. Jeg forklarede ham, at når Danmark melder ud, at man vil reducere udledningen af ammoniak på 24 procent, så burde han sikre, at forskellen i medlemslandene ikke bliver alt for stor. De skal ikke have lov til at kvæle deres egen industri. Men han svarede, at han ikke kan gøre noget, når Danmark selv har formuleret et mål, der ligger over, hvad EU forlanger”.

Jørn Dohrmann mener, at skiftende danske ministre har været alt for ambitiøse. De har lyttet for meget til teoretikere og for lidt til landmændene. Resultatet er, at det ikke kun er de danske bønder, der betaler prisen. I sid-

onkurrere

ste ende er det også befolkningen – for ved at kvæle landbruget, så kvæler man også alle følgerhervene.

Job i yderområder i fare

”Når vi ikke får bygget flere svinestalde i Danmark, så er det alt fra slagteriarbejdere til tømrere og murere, der mister deres arbejde, og der bliver ikke skabt nye arbejdspladser i yderområderne. Vi er nødt til at tænke på, hvordan vi skaffer arbejdspladser – også til den jævne dansker, der bor i land-distrikterne og måske ikke har en høj uddannelse. Netop landbruget ville her kunne løfte en vigtig opgave, hvis det fik lov”.

Noget andet, der optager Jørn Dohrmann er de mange regler på fødevarerområdet, som gør livet umuligt for lokale producenter af fødevarer, fordi de ikke kan afsætte deres produkter over et større område, sådan som de f.eks. kan i et land som Tyskland.

”Jeg begriber ganske enkelt ikke, at vi i Danmark har en ”100 km-regel” for udbredelse af visse lokale fødevarer, når man i Tyskland kan transportere dem 300 km.

Danmark er et så lille land, at vi slet ikke burde have den regel. Alle varer skal kunne købes i København – ellers må hovedstaden flyttes ind i midten af landet”, siger Jørn Dohrmann med et grin.

Begrænsningen skyldes det frygten for, at hygiejneregler og andet ikke overholdt på de mindre gårde. Men her må man også forvente, at forbrugerne tør tage et større ansvar til gengæld for større valgfrihed, mener han:

”Hvis du køber friske gulerødder eller andet på landet, så ved du, at de er produceret på den gård, og hvis du køber kød, ved du, at dyret er slagtet derude. Og så ved du også, at du tager en risiko. Der kan være salmonella eller andet, men det dér med at sige, at den slags ikke eksisterer i de store butikker, er jo også en skrøne. Ind i mellem er der også skandaler i det store supermarkeder – og de rammer flere.

Også forbrugerne må tage ansvar

Forbrugerne skal naturligvis også stille krav til lokalt producerede fødevarer, men også vide, at der er en risiko ved alt og lære, hvordan de håndterer fødevarer i køkkenet.

Pointen er, at vi skal åbne for at dele noget ansvar. Der er en tendens til, at alt er producentens ansvar - hvis noget går galt. Men der er jo mange muligheder for forkerte bakterier. Når man køber de steder, er man også selv ansvarlig. Det afspejler sig også i prisen. Det kan folk jo godt bedømme. Er der nu også så beskidt. Hvad med jægere, der skyder vildt? Mange af dem har ikke noget kølehus, og hvor mange af dem er i grunden blevet syge? På samme måde ser man, at i et EU-land som Belgien kan man godt have frisk kød hængende i en restaurants udstillingsvindue, hvorfor ikke også i Danmark?”

Morten Korch er død for mange år siden. Det samme er de små landbrug. Det kan godt ærgre Jørn Dohrmann. Han beklager, at landbrugene i Danmark er blevet alt for store, men siger, at det ikke mindst skyldes de mange lobbyister fra eksempelvis fødevarerbranchen i Bruxelles:

”Desværre gavner bureaukratiet først og fremmest dem, der kan leve op til de mange komplicerede regler, og det er og bliver de store producenter, som har ressourcerne til at efterleve lovgivningen. Det er så de store, der tryner de små, men sorteper bliver spillet videre til både de små producenter og forbrugerne, der skal leve med konsekvenserne af den manglende konkurrence og mindre valgfrihed i supermarkedet, siger Jørn Dohrmann.

EUROPÆISK FOLKEBLAD

Tidsskrift udgivet af ECR-Gruppen i Europa-parlamentet

2. Årgang, nr. 1

Ansv. redaktør: Karsten Lorentzen
Mail: karsten.lorentzen@ft.dk

I redaktionen: Kristian Wederkinck Olesen, Morten Mærsk og Jannich Kofoed

Artikler og indlæg udtrykker ikke nødvendigvis ECR-Gruppens eller Dansk Folkepartis synspunkter.

Layout og tryk: KLS Grafisk Hus

Forsidefoto: Karsten Lorentzen

Telefonliste DF-MEP

Morten Messerschmidt

Europa-Parlamentet
WIB 05M061
60, rue Wiertz
B-1047 Bruxelles
Belgien
Telefon: +32 2 28 45738
Mail: morten.messerschmidt@ep.europa.eu

Personlig assistent:
Søren Peter Jensen
Telefon: +32 2 28 47738
Mail: soerenpeter.jensen@ep.europa.eu

Anders Primdahl Vistisen

Europa-Parlamentet
WIB 05M071
60, Rue Wiertz
B-1047 Bruxelles
Belgien
Telefon: +32 2 28 45859
Mail: anders.vistisen@ep.europa.eu

Jørn Dohrmann

Europa-Parlamentet
WIB 05M057
60, Rue Wiertz
B-1047 Bruxelles
Belgien
Telefon: +32 2 28 45721
Mail: jorn.dohrmann@ep.europa.eu

Personlig assistent:
Louis Andreas Michaelsen
Telefon: +32 2 28 47721
Mail: louis.michaelsen@ep.europa.eu

V. Jannich Kofoed

"VOV IKKE AT RAGE PÅ MIG!"

Har Europas kvinder mænd, der kan beskytte dem mod taharrush jamai?

Jeg har *updated* et logo, som mange nok husker: "Rør ikke ved min ven!" stod der på en afvisende hånd, som skulle vise omverdenen, at den stolte bærer følte stort ansvar for etniske minoriteter, som hver morgen vågnede op i en racistisk skærsmild. Symbolet blev *branded* af SOS

Racisme, en bevægelse som fra 1984 med solid statsstøtte gik sin sejrsgang over Europa. Men med tiden løb antiracistene åbne døre ind. Nu er de nødt til at overdrive, ja ligefrem opdigte ægte racisme, nazisme og fascisme; for kan de ikke det, har de sværere ved at forklare, hvorfor de altid har en hånd nede i skatteborgernes lommer.

Nu er der igen brug for at hæve hånden advarende: men nu imod mandschauvinister og "taharrush jamai" som det hedder på arabisk, når mænd går amok i flok og udsætter kvinder for seksuel vold; det skete igen og igen under "Det arabiske forår" i Cairo, hvor kvinder blev fanget, afklædt og skamferet af en brølende, grinende og savlende hob – især *efter* Mubaraks fald.

Nu, efter nytårsaften i Køl, er der brug for, at europæiske kvinder siger "Vov ikke at rage på mig!". Men også at alle europæiske mænd hæver hånden og siger: "Vov ikke at rage på vores kvinder!"

"Vores kvinder"? Hva' dølen bilder jeg mig ind?

Jeg bilder mig ind, at kun fordi de hundredvis af unge arabere og "uledsagede flygtningebørn" med skægstubbe ser den europæiske mand som en udkogt kartoffel, et umandigt skvat, der har givet afkald på at beskytte kone, kæreste, mor, søster og døtre, og overladt opgaven til en dialog-fikseret ordensmagt -

kun derfor turde de overfalde vores og Kølns kvinder nytårsaften.

EU-apparatet hælder millioner af euro i indvandrerlobbyen, som hævder, at muslimer i Europa går i frygt og bæven for racisme og forfølgelse. Go google: FRA, ECRI, ENAR, ARIS, CEOOR, FARE, LICRA, KISA, MRAP, YRE og SOS Racisme: ingen af dem fandtes uden dine penge. Men har EU nogen sinde betalt en fedtet euro for at afdække europæernes ængstelse og frygt for indvandreneres grimme vaner? Aldrig. Og det sker aldrig.

Det kristne Europa har gennem århundreder støt og møjsomt højnet kvindernes ligestilling. Men hvad vi har opnået, er stadig så sart og skrøbeligt, at det må forsvares med den nødvendige magt - og med grænser, og som hvert land selv må sætte, hvis det vil beskytte sine kvinder.

